

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยสำหรับการศึกษานี้ จัดเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งมุ่งเน้นการอธิบายสภาพการณ์หรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ศึกษา รวมทั้งข้อมูลที่รวบรวมได้จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์และตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร การศึกษานี้กำหนดประชากรไว้ 4 กลุ่มดังนี้

- 1) บุคลากรของศูนย์ฯ ระดับผู้บริหาร หัวหน้าหน่วยงาน/หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติงาน เจ้าหน้าที่ และลูกจ้าง รวมจำนวน 550 คน
- 2) นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งชายและหญิง ผู้เข้าไปเที่ยว/เยี่ยมชมศูนย์ฯ (จากการประมาณจากสมุดผู้เข้าชมชมศูนย์ฯ 2 เดือน ๆ ละ 800 คน) รวมจำนวน 1,600 คน
- 3) นักวิชาการ คณาจารย์และ/หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมจำนวน 10 คน
- 4) ชุมชน/หมู่บ้านที่ตั้งถิ่นฐานโดยรอบบริเวณศูนย์ฯ 10 ชุมชน การศึกษานี้กำหนดศึกษาจากผู้นำชุมชน/องค์กรซึ่งอาจเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือประธานบริหาร อบต. เป็นต้น

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง สำหรับการศึกษารังนี้ผู้ศึกษาวิจัยได้กำหนดให้มีการสุ่มตัวอย่างและเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

- **บุคลากรของศูนย์ฯ** เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับบริบท และการบริหารจัดการของศูนย์ฯ ผู้ศึกษาได้กำหนดคุณสมบัติของกลุ่มเป้าหมายตามเงื่อนไข ดังนี้ (1) ต้องเป็นผู้ที่ทำงานให้กับศูนย์ฯ มาแล้วอย่างน้อย 5 ปี (2) มีตำแหน่งระดับผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ และ (3) ในกรณีที่เป็นลูกจ้างของศูนย์ฯ ต้องทำงานอย่างต่อเนื่องมาแล้วไม่ต่ำกว่า 10 ปี จากเกณฑ์ดังกล่าวในกลุ่มของบุคลากรระดับผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ และลูกจ้างของศูนย์ฯ มีจำนวนจำกัด การศึกษานี้จึงได้ใช้วิธีการ

เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยกำหนดบุคลากรของศูนย์ฯ ระดับผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายงานศึกษาและพัฒนาต่าง ๆ จำนวน 20 คน และลูกจ้างของศูนย์ฯ จำนวน 10 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 30 คน

- **นักทองเทียวชาวไทยทั้งชายและหญิง** จำนวน 231 คน กำหนดขนาดตัวอย่างตามโอกาสทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 จากตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan, 1970 (ต่าย เข็ยงฉี, 2543) ได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling Technique) ในการกำหนดเวลา 2 เดือน โดยแยกเป็นวันราชการ (จันทร์-ศุกร์) จำนวน 200 คน (เดือนละ 100 คน) และวันหยุดสุดสัปดาห์ (เสาร์-อาทิตย์) จำนวน 31 คน (เดือนละ 16 และ 15 คน ตามลำดับ)

- **นักวิชาการ คณาจารย์ที่เกี่ยวข้อง** เพื่อให้ได้ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์สำหรับการศึกษานี้ ได้กำหนดเงื่อนไขว่านักวิชาการคือ คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่เคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัย หรือร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงานของศูนย์ฯ มาก่อน ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญด้านการท่องเที่ยว ด้านภูมิทัศน์ ด้านสถาปัตยกรรม และด้านการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม จากนั้นจึงเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 14 คน เพื่อทำการสัมภาษณ์และร่วมประชุมสัมมนา

- **ผู้ให้ข้อมูลหลักจากชุมชน/หมู่บ้าน** ผู้ศึกษาได้กำหนดผู้ให้ข้อมูลหลักจากชุมชน/หมู่บ้าน โดยรอบบริเวณศูนย์ฯ จำนวน 3 ชุมชน/หมู่บ้านที่ได้รับเอาประสบการณ์และการเรียนรู้ของศูนย์ฯ ไปปฏิบัติอย่างได้ผลคือ หมู่ที่ 1 บ้านตลาดจี้เหล็ก หมู่ที่ 2 บ้านป่าไผ่ และหมู่ที่ 10 บ้านห้วยบ่อทอง โดยกำหนดผู้นำชุมชน/หมู่บ้าน จำนวนหมู่บ้านละ 3-4 คน ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลหลักดังกล่าวต้องมีตำแหน่งทางสังคมอย่างใดอย่างหนึ่งคือ เป็นผู้บริหารหรือสมาชิกสภาปกครองท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นกรรมการหมู่บ้าน และ/หรือเป็นผู้ที่สมาชิกของชุมชน/หมู่บ้านให้ความเคารพนับถือในฐานะภูมิปัญญาของท้องถิ่น การศึกษานี้ได้กำหนดผู้ให้ข้อมูลหลักจากชุมชน/หมู่บ้าน จำนวน 10 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเพื่อทำการสัมภาษณ์กลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)

3.1.3 การกำหนดผู้ให้ข้อมูลหลักและกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการศึกษารอบตามวัตถุประสงค์ ผู้ศึกษาได้กำหนดผู้ให้ข้อมูลหลักและกลุ่มตัวอย่างจากประชากรดังนี้

รายการ	ประชากร (N)	ผู้ให้ข้อมูลหลักและกลุ่มตัวอย่าง (n)	หมายเหตุ
1. บุคลากรของศูนย์ฯ - ระดับผู้บริหาร - หัวหน้าฝ่ายงานศึกษาและพัฒนา นักวิชาการ - เจ้าหน้าที่ - ลูกจ้าง	90 550 460	20 (30) 10	ตามเกณฑ์การเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก Purposive Selection
2. นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งชายและหญิง	1,600	(231)	ณ ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 90 และสุ่มด้วยวิธีการแบบบังเอิญ Accidental Sampling
3. นักวิชาการ/คณาจารย์และภูมิปัญญาท้องถิ่น	-	14	ตามเกณฑ์กำหนดการเลือกนักวิชาการจาก 2 สถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมีความรู้ความชำนาญด้านการท่องเที่ยว ด้านภูมิทัศน์ ด้านสถาปัตยกรรม และด้านการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม Purposive Selection
4. ผู้ให้ข้อมูลหลัก/ผู้นำชุมชน/หมู่บ้านรอบบริเวณศูนย์ฯ		10 ในที่นี้จะเลือกจาก 3 ชุมชน/หมู่บ้าน โดยเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักชุมชนเช่น 1. ผู้นำชุมชนที่เป็นทางการ 2. ตัวแทนท้องถิ่น เป็นต้น 3. เกณฑ์พื้นฐานคือ การได้รับประโยชน์จากความสำเร็จของศูนย์ฯ เช่น การพัฒนาอาชีพ และการประยุกต์การเรียนรู้จากศูนย์ฯ	เลือกจาก 3 ใน 10 ชุมชน/หมู่บ้าน โดยประสานกับ อบต. เพื่อกำหนด key informants จำนวน 10 คน Purposive Selection

3.2 ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการศึกษานี้มีอยู่ 2 ประเภท ดังนี้

3.2.1 ข้อมูลปฐมภูมิ หมายถึง ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นศึกษาและเก็บรวบรวมได้จากแหล่งปฐมภูมิ ซึ่งหมายถึงบุคคล สิ่งของ สิ่งพิมพ์หรือสถานที่ศึกษาโดยตรง เช่น ข้อมูลบริบทของพื้นที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว ข้อมูลเหล่านี้ เก็บรวบรวมได้จากบุคลากรของศูนย์ฯ การสำรวจ และการสังเกต โดยตรงในพื้นที่ศึกษา

3.2.2 ข้อมูลทุติยภูมิ หมายถึง ข้อมูลที่มีความจำเป็นสำหรับการศึกษา แต่ไม่สามารถเก็บได้โดยตรงจากบุคคลหรือจากพื้นที่จริง เช่น ความเป็นมาของศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ ข้อมูลสถิติตัวเลข รวมตลอดจนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลเหล่านี้เก็บรวบรวมได้จากการทบทวนเอกสาร และรายงานผลการศึกษาวิจัย และอาจรวมไปถึงการสัมภาษณ์ ภูมิปัญญา หรือผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น

3.3 เครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้ จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลที่จำเป็นจากหลายแหล่ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมสามารถนำไปวิเคราะห์เพื่อตอบประเด็นปัญหาการวิจัยได้อย่างครบถ้วน เครื่องมือที่สำคัญประกอบด้วย

3.3.1 แบบสอบถาม ซึ่งใช้รวบรวมข้อมูลการบริหารจัดการ การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานต่าง ๆ ตลอดจนทัศนคติภาพ และปัญหา/อุปสรรคที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ

ชุดที่ 1 ผู้ศึกษาได้ใช้ในการเก็บข้อมูลจากบุคลากรของศูนย์ฯ ประกอบไปด้วยข้อคำถาม 4 ข้อคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของบุคลากร ผู้ให้ข้อมูล เช่น เพศ อายุ รายได้ อาชีพ และการศึกษา เป็นต้น

ตอนที่ 2 บริบทของพื้นที่ เช่น ความเป็นมา ลักษณะทางกายภาพและที่ตั้ง เป็นต้น

ตอนที่ 3 ศักยภาพการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เช่น ความพร้อมด้านบุคลากร งบประมาณ ปัจจัยเกื้อหนุน การบริหารจัดการ การท่องเที่ยว และศักยภาพในการยอมรับจุดแข็ง จุดอ่อนของศูนย์ฯ เป็นต้น

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นทั่วไป เกี่ยวกับการอนุรักษ์ - พัฒนา - ถ่ายทอดประสบการณ์และการเรียนรู้ด้านความหลากหลายทางชีวภาพให้แก่ผู้เยี่ยมชมศูนย์ฯ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงพัฒนา รวมถึงลดจนข้อเสนอนั้นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและความหลากหลายทางชีวภาพ

ชุดที่ 2 ผู้ศึกษาได้ใช้ในการเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยว ประกอบไปด้วยข้อคำถาม 6 ข้อคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว เช่น เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และภูมิลำเนา เป็นต้น

ตอนที่ 2 ลักษณะและเป้าหมายการเดินทาง เช่น ยานพาหนะในการเดินทาง จำนวนครั้งที่มาเยี่ยมชมศูนย์ฯ เป็นต้น

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจ/ประทับใจต่อบริบทของพื้นที่ศูนย์ฯ เช่น เส้นทางเข้า-เส้นทางภายในศูนย์ฯ สิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน และการจัดกิจกรรมภายในศูนย์ฯ เป็นต้น

ตอนที่ 4 ความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ความเข้าใจความหมายของความหลากหลายทางชีวภาพ ทำให้เกิดความมั่นคง - ยั่งยืนตามธรรมชาติ และ “เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นแนวคิดที่มาจากการเพิ่มความหลากหลายทางชีวภาพให้กับพื้นที่ศูนย์ฯ

ตอนที่ 5 สิ่งที่ควรมีการปรับปรุง/แก้ไข เช่น เส้นทางเข้า - เส้นทางภายในศูนย์ฯ การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวในปัจจุบัน ป้ายสื่อความหมาย และสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน เป็นต้น

ตอนที่ 6 ประสบการณ์และการเรียนรู้ เช่น จากกิจกรรมต่าง ๆ ภายในศูนย์ฯ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

อนึ่ง ข้อคำถามสำหรับ**ตอนที่ 3 ถึงตอนที่ 6** ผู้ศึกษาได้กำหนดเป็นมาตรฐานค่า 5 ระดับ (Rating Scale) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้เลือกตอบตามความถูกต้องและเหมาะสมกับความคิดเห็นของตน

3.3.2 ประเด็นการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) และ ร่วมประชุมสัมมนา

ข้อมูลจำเป็นส่วนหนึ่ง เช่น การมีส่วนร่วม การบริหารจัดการ ความพึงพอใจ และข้อเสนอแนะ รวมทั้งความคิดเห็นเรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ ทั้งประเภท/จำนวนของพืชและสัตว์ จากบุคลากรของศูนย์ฯ ในระดับผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายงานศึกษาและพัฒนาต่างๆ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างศูนย์ฯ และอีก 2 กลุ่มตัวอย่าง คือนักวิชาการ คณาจารย์ที่เกี่ยวข้องจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยแม่โจ้และผู้นำชุมชน/หมู่บ้านรอบบริเวณศูนย์ฯ ได้ใช้การสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือ

3.3.3 ประเด็นการสำรวจและการสังเกต เครื่องมือ 2 ประเภทนี้ได้ใช้ในการรวบรวมข้อมูล บริบท และศักยภาพการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ศูนย์ฯ เป็นสำคัญ

3.3.4 ประเด็นการวิเคราะห์เพื่อทบทวนเอกสาร ผู้ศึกษาได้ใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมตลอดจนข้อค้นพบจากการศึกษาวิจัยในลักษณะเดียวกันกับการศึกษานี้ เพื่อประโยชน์ในการอภิปรายผล

ข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งจากแบบสอบถาม การจดบันทึกจากการสำรวจ การสังเกต และการสัมภาษณ์ได้ถูกนำมาตรวจสอบเพื่อดูความถูกต้อง ความสมบูรณ์ และความเป็นเอกภาพก่อนจะทำการถ่ายรหัส (Coding) และทำการวิเคราะห์ต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล

การศึกษานี้มีได้มุ่งเน้นที่จะเปรียบเทียบหาความแตกต่างและ/หรือความเกี่ยวพันระหว่างตัวแปร จึงมิได้มีการตั้งสมมุติฐานการวิจัยไว้ ด้วยเหตุนี้การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จึงใช้วิธีการวิเคราะห์ด้วยวิธีการเชิงพรรณนา (Descriptive Techniques) มากกว่าการใช้วิธีการทางสถิติอ้างอิง (Inferential Statistics) เพื่อให้เห็นภาพและเข้าใจง่ายขึ้น การวิเคราะห์สำหรับการศึกษานี้ จะแบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้

3.4.1 การวิเคราะห์ด้วยวิธีการเชิงพรรณนา

วิธีการนี้ได้ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูล
- บริบทของพื้นที่ศูนย์ฯ
- ศักยภาพการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของศูนย์ฯ

3.4.2 การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ข้อมูลที่รวบรวมได้และถูกนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนาคือ ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวและข้อมูลลักษณะและเป้าหมายของการเดินทาง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) การกระจายร้อยละ (Percentage Distribution) ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Mean & Standard Deviation)

3.4.3 การวิเคราะห์จุดแข็ง - จุดอ่อน (SWOT Analysis) วิธีการนี้ได้นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของศูนย์ฯ ที่อาจมีผลต่อการส่งเสริมและพัฒนา เพื่อนำไปสู่แนวทางและมาตรการในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวต่อไป

การวิเคราะห์จุดแข็ง - จุดอ่อน ลักษณะที่มีขั้นตอนโดยสังเขป ดังนี้

- 1) ผู้นำข้อมูลทั้ง 4 มิติ คือ จุดแข็ง (A) จุดอ่อน (B) โอกาส (C) และอุปสรรค (D) ตามบริบทของพื้นที่ศูนย์ฯ มาทำตารางไขว้ (ดังแสดงไว้ในตารางที่ 3.1)
- 2) ต่อมาให้พิจารณามิติจุดแข็ง (A) และโอกาส (C) ของพื้นที่ศูนย์ฯ ความสอดคล้องและผสมกลมกลืนของทั้ง 2 มิติ จะชี้แนะแนวทางและมาตรการในการส่งเสริม/พัฒนาพื้นที่ศูนย์ฯ ตามวัตถุประสงค์ (เช่น ส่งเสริม/พัฒนาศูนย์ฯ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงพัฒนา) ซึ่งเป็นแนวทางและมาตรการที่ต้องทำโดยเร่งด่วน เป็นลำดับแรก
- 3) จากนั้นให้พิจารณาโอกาส (C) และจุดอ่อน (B) เพื่อวิเคราะห์แนวทางและมาตรการส่งเสริม/พัฒนาที่ต้องดำเนินการในลำดับต่อไป แนวทางและมาตรการในส่วนนี้จะเน้นที่การแก้ไขจุดอ่อนเป็นหลัก
- 4) และพิจารณาจุดแข็ง (A) กับอุปสรรค (D) เพื่อหามาตรการส่งเสริม/พัฒนา โดยมุ่งเน้นที่การขจัดอุปสรรคขวางกั้น การส่งเสริม/พัฒนาเป็นสำคัญ
- 5) จากนั้นจึงพิจารณาจุดอ่อน (B) และอุปสรรค (D) เพื่อกำหนดแนวทางและมาตรการในการส่งเสริม/พัฒนาในระยะยาวต่อไป

ทั้งนี้ ผู้ศึกษาวิจัยได้ดำเนินการทำตาราง SWOT Analysis ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ตัวอย่างของการทำ SWOT Analysis

	จุดแข็ง (A)	จุดอ่อน (B)
	<ul style="list-style-type: none"> • มีชื่อเสียง • การคมนาคมสะดวก • ให้ประสบการณ์/การเรียนรู้ 	<ul style="list-style-type: none"> • ขาดเจ้าหน้าที่/บุคลากร • ขาดสิ่งอำนวยความสะดวก • ขาดงบประมาณ
โอกาส (C) <ul style="list-style-type: none"> • รัฐมีนโยบายสนับสนุน • อยู่ในจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวมาก • กำลังมีการขยายเส้นทาง 	แผนกลยุทธ์ A X C <ul style="list-style-type: none"> - ขยายการตลาด - ติดต่อบริษัทนำเที่ยว - เพิ่มการประชาสัมพันธ์ ฯลฯ	แผนกลยุทธ์ B X C <ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงการบริหารจัดการ - พัฒนาคู่มือ - พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก - เก็บค่าธรรมเนียมเข้าชม ฯลฯ
อุปสรรค (D) <ul style="list-style-type: none"> • ขาดกำลังแรงงานเยาวชนไปทำงานในเมือง • วัฒนธรรมชนเผ่า/งานปอย 	แผนกลยุทธ์ A X D <ul style="list-style-type: none"> - สร้างความตระหนัก/จิตสำนึก - สนับสนุนการรวมกลุ่ม - สร้างความเข้มแข็ง ฯลฯ	กลยุทธ์ B X D <ul style="list-style-type: none"> - วางแผนพัฒนาคู่มือและสิ่งอำนวยความสะดวก - สนับสนุนโครงการเยาวชนรักถิ่นเกิด - จัดตั้งกองทุน

3.4.4 การวิเคราะห์ปัจจัยเกื้อหนุน การศึกษานี้ได้ทำการวิเคราะห์เพื่อให้ทราบศักยภาพใน 2 แนวทาง คือการวิเคราะห์บริบทและเนื้อหาจากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจภาคสนาม และการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาด้วยการเทียบค่าที่ได้จากการประเมินของผู้เข้าไปเที่ยว/เยี่ยมชมด้วยแบบประเมิน (Rating Scale) ซึ่งเก็บรวบรวมโดยอาศัยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือ

3.4.5 เกณฑ์การตีความผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่รวบรวมได้ใน 4 ส่วนคือ ระดับความพึงพอใจ/ประทับใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานและบริการเบื้องต้นของศูนย์ฯ ระดับความรู้ และความเข้าใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อความหลากหลายทางชีวภาพของศูนย์ฯ หลังจากการเยี่ยมชมและเรียนรู้ ระดับความคิดเห็นนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับความจำเป็นในการปรับปรุง/แก้ไขสิ่งต่าง ๆ ของศูนย์ฯ และสุดท้ายคือ ระดับประสบการณ์และการเรียนรู้ของนักท่องเที่ยว ซึ่งทั้งหมดกำหนดโดย

มาตรวัดระดับ (Rating scale) 5 ระดับ ผู้ศึกษาได้กำหนดเกณฑ์การตีความโดยอาศัยวิธีการแบ่งเกณฑ์ดังนี้

คะแนนมากที่สุด - คะแนนน้อยสุด

ความกว้างของแต่ละระดับ = $\frac{\text{คะแนนมากที่สุด} - \text{คะแนนน้อยสุด}}{\text{จำนวนระดับ}}$

$$= \frac{5-1}{5} = 0.8$$

ดังนั้นเกณฑ์การตีความจึงเป็นดังนี้

1.00 – 1.80	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด
1.80 – 2.60	หมายถึง	ระดับน้อย
2.61 – 3.40	หมายถึง	ระดับปานกลาง
3.41 – 4.20	หมายถึง	ระดับมาก
4.21 – 5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved